

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-34(3)/15/AgŁ

Warszawa, 18 czerwca 2015 r.

DECYZJA DIH-1/40/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 678), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Hanny Dębowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe Sklep Spożywczy „Dwunastka-Plus” Hanna Dębowska we Włocławku, od decyzji Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy z dnia 22 kwietnia 2015 r. nr DW-18/2015 (nr akt sprawy: DW.8361.47.2015), którą ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu dziesięciu partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 27,60 zł, nieodpowiadających w zakresie oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 11-16 marca 2015 r. przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy, zwanego dalej „Kujawsko-Pomorskim WIIH”, w sklepie spożywczym we Włocławku przy ul. Noakowskiego 55/57, należącym do przedsiębiorcy Hanny Dębowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe Sklep Spożywczy „Dwunastka-Plus” Hanna Dębowska we Włocławku, zakwestionowano sposób oznakowania dziesięciu partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 27,60 zł, tj.:

- sześciu partii pieczywa o łącznej wartości 14,40 zł, tj.:
 - „Bułki włoskiej” 70 g w ilości 3 sztuk,
 - „Bułki kajzerki” 50 g w ilości 3 sztuk,
 - „Bułki małej” 50 g w ilości 9 sztuk,

- „Bułki sojowej” 60 g w ilości 3 sztuk,
- „Ciabaty żytniej” 70 g w ilości 2 sztuk,
- „Bułki poznańskiej” 50 g w ilości 6 sztuk,

z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej tych produktów lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu informacji dotyczących: nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta, wykazu składników oraz masy jednostkowej, wbrew postanowieniom § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i pkt 6 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych”;

- czterech partii wyrobów cukierniczych o łącznej wartości 13,20 zł, tj.:

- „Pączka z nadz.” 100 g w ilości 3 sztuk,
- „Pączka z jabł.” 100 g w ilości 3 sztuk,
- „Pączka” 80 g w ilości 2 sztuk,
- „Drożdżowce” 80 g w ilości 3 sztuk,

z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej tych produktów lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu informacji dotyczących: nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, wbrew postanowieniom § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 16 marca 2015 r. (nr akt kontroli: DW.8361.47.2015), w tym w: załączniku nr 1 do tego protokołu (stanowiącym zestawienie pieczywa i wyrobów cukierniczych) oraz na wydrukach zdjęć przedstawiających sposób ich oznakowania w miejscu sprzedaży. Do akt sprawy dołączono także oświadczenie kontrolowanego z dnia 11 marca 2015 r. o skali prowadzonego przedsiębiorstwa, z którego wynika, że należy on do grupy mikroprzedsiębiorców.

Wobec powyższego, pismem z dnia 26 marca 2015 r., Kujawsko-Pomorski WIIH zawiadomił przedsiębiorcę Hannę Dębowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe Sklep Spożywczy „Dwunastka-Plus” Hanna Dębowska we Włocławku, zwaną dalej również „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 678), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dziesięciu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań, informując przy tym o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania. Ponadto, w piśmie tym wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów za poprzedni rok rozliczeniowy.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień, natomiast żądane informacje przekazała w piśmie z dnia 15 kwietnia 2015 r.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 22 kwietnia 2015 r. nr DW-18/2015 (doręczoną stronie 24 kwietnia 2015 r.), Kujawsko-Pomorski WIIH

wymierzył stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną w wysokości 500 zł za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dziesięciu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań.

Pismem z dnia 4 maja 2015 r. (nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego 5 maja 2015 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o anulowanie wymierzonej jej kary pieniężnej oraz zamianę tej kary na pouczenie lub inny środek zapobiegawczy. Strona nie kwestionowała ustaleń kontroli, wskazujących na nieprawidłowe oznakowanie przedmiotowych produktów (jak podkreśliła „bezsprzeczny jest fakt, że nie podała na wymienionych w zaskarżonej decyzji produktach danych dotyczących środków spożywczych będących przedmiotem sprzedaży”), natomiast podniosła, że wszystkie te dane były opisane i znajdowały się w siedzibie firmy we Włocławku przy ul. Wesolej 5, a następnego dnia zostały przedstawione w punkcie sprzedaży przy ul. Noakowskiego 55/57. Nadmieniła, że prowadzi działalność gospodarczą w dwóch sklepach, a wszystkie formalne i finansowe sprawy załatwiane i sporządzane są w siedzibie firmy, co jej zdaniem uzasadnia jednodniowe opóźnienie w dostarczeniu do drugiego sklepu stosownych informacji na temat sprzedawanych produktów. Jednocześnie poinformowała, że sklep przy ul. Noakowskiego 55/57 przynosi jej obecnie straty i powyższa kara narazi ją na utratę płynności finansowej w tym punkcie sprzedaży, a co za tym idzie nawet na jego likwidację i utratę miejsc pracy przez osoby w nim zatrudnione. Strona wniosła zatem o przychylenie się do jej prośby, gdyż w jej ocenie, stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez nią wykroczenia nie jest aż tak duży, aby ona zasługiwała na tak wysoką karę pieniężną.

Pismem z dnia 21 maja 2015 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji

na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 s. 18 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”, bez uszczerbku dla ust. 2-4 podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tej informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych.

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Zgodnie z § 19 ust. 1 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, dla środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się m.in.:

- nazwę środka spożywczego wskazaną w sposób określony w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 (pkt 1);
- nazwę albo imię i nazwisko producenta (pkt 2);
- wykaz składników – zgodnie z art. 18-20 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w art. 21 tego rozporządzenia (pkt 3);
- w przypadku pieczywa dodatkowo m.in. masę jednostkową (pkt 6 lit. a);

a ponadto w świetle ust. 2 tego paragrafu, ww. informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na podstawie art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w wyniku kontroli przeprowadzonej w sklepie należącym do strony, przez inspektorów reprezentujących Kujawsko-Pomorskiego WIIH, zakwestionowano sposób oznakowania dziesięciu ww. partii produktów oferowanych bez opakowań o łącznej wartości 27,60 zł, tj.:

- sześciu ww. partii pieczywa, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej tych produktów lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu informacji na temat: nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta, wykazu składników oraz masy jednostkowej, co było niezgodne z treścią § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i pkt 6 lit. a oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych;
- czterech ww. partii wyrobów cukierniczych, z uwagi na niepodanie w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej tych produktów lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu informacji na temat: nazwy środka spożywczego, nazwy albo imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników, co było niezgodne z treścią § 19 ust. 1 pkt 1, 2, 3 oraz ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty są artykułami rolno-spożywczymi nieodpowiadającymi pod względem oznakowania jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej – co wyczerpało znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej oraz skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Tym samym, Kujawsko-Pomorski WIIH w drodze decyzji z dnia 22 kwietnia 2015 r. nr DW-18/2015 wymierzył powyższą karę Hannie Dębowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowe Sklep Spożywczy „Dwunastka-Plus” Hanna Dębowska we Włocławku, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu dziesięć ww. partii produktów oferowanych bez opakowań.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie wniosła zastrzeżeń, co do zasadności uznania przedmiotowych produktów za nieprawidłowo oznakowane, natomiast podniosła, że wszystkie brakujące dane na temat tych produktów były opisane i znajdowały się w siedzibie firmy we Włocławku przy ul. Wesołej 5, a następnego dnia zostały przedstawione w punkcie sprzedaży przy ul. Noakowskiego 55/57. Nadmieniła, że prowadzi działalność gospodarczą w dwóch sklepach, a wszystkie sprawy załatwiane i sporządzane są w siedzibie firmy, co jej zdaniem uzasadnia jednodniowe opóźnienie w dostarczeniu do drugiego sklepu stosownych

informacji o znajdujących się w sprzedaży produktach. Jednocześnie poinformowała, że sklep przy ul. Noakowskiego 55/57 przynosi jej obecnie straty i powyższa kara narazi ją na utratę płynności finansowej w tym punkcie sprzedaży, a co za tym idzie nawet na jego likwidację i utratę miejsc pracy przez osoby w nim zatrudnione. Strona wniosła zatem o przychylenie się do jej prośby, gdyż w jej ocenie, stopień szkodliwości społecznej popełnionego przez nią wykroczenia nie jest aż tak duży, aby ona zasługiwała na tak wysoką karę pieniężną.

Odnosząc się do powyższego, należy zauważyć, że zaskarżoną decyzję wydano na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, który wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej, podlega karze pieniężnej określonej w tym przepisie. Przepis ten jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc ma on zastosowanie już za sam fakt zachowania naruszającego taki przepis. Dla ustanowienia tej odpowiedzialności ma zatem znaczenie nie tyle to, w jaki sposób doszło do naruszenia prawa, ale to, czy zostały wprowadzone do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej, w tym także nieprawidłowo oznakowane (por. przykładowe wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r. sygn. akt II GSK 917/11, z dnia 6 lutego 2013 r. sygn. akt 2171/11 oraz z dnia 31 października 2014 r. sygn. akt 1304/13).

Należy w tym miejscu podkreślić, że pojęcie obrotu zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 4 ustawy o jakości handlowej, jako czynności w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w którym wprowadzenie na rynek, zgodnie z zawartą w tym przepisie definicją, oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania. W rozumieniu tych przepisów, strona wskazane w decyzji organu pierwszej instancji produkty posiadała w celu sprzedaży, a więc wprowadziła do obrotu, co skutkowało wymierzeniem jej kary, stosownie do nakazu wynikającego z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej. Dodać należy, że obowiązek w zakresie oznakowania produktów oferowanych bez opakowań w miejscu sprzedaży spoczywał wyłącznie na stronie.

Okoliczności, na które strona powołuje się w odwołaniu, że wszystkie brakujące dane na temat zakwestionowanych produktów były opisane i znajdowały się w siedzibie firmy we Włocławku przy ul. Wesołej 5, a następnego dnia zostały przedstawione w punkcie sprzedaży przy ul. Noakowskiego 55/57, a więc stwierdzone nieprawidłowości były wynikiem jedynie jednodniowego opóźnienia w dostarczeniu stosownych informacji z jednego (jako siedziby firmy) do drugiego sklepu (jako miejsca przeprowadzenia działań kontrolnych), nie mają – wbrew przekonaniu strony – znaczenia dla oceny zasadności wymierzenia powyższej kary za nieprawidłowości stwierdzone w toku kontroli, a więc nie mogą przemawiać za odstąpieniem od jej wymierzenia.

Nie sposób także zgodzić się z argumentem strony przedstawionym w odwołaniu, że stopień szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej przedmiotowych produktów nie jest aż tak duży, aby ona zasługiwała na tak wysoką karę (wnosząc o zamianę tej kary na pouczenie lub inny środek zapobiegawczy),

skoro stwierdzone niezgodności dotyczyły dziesięciu ww. partii produktów (jako wszystkich partii pieczywa i wyrobów cukierniczych poddanych ocenie w tym zakresie). Brak w miejscu sprzedaży wszystkich wymaganych prawem informacji ma temat produktów oferowanych bez opakowań, w ocenie Prezesa UOKiK, pozbawiał konsumentów prawa do dokonywania wyboru produktów zgodnie z ich oczekiwaniami.

Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie organ pierwszej instancji był uprawniony do wymierzenia stronie kary w granicach określonych przepisem art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, tj. od 500 zł do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej przedmiotowych produktów. Dodać należy, że za korzyść majątkową organ pierwszej instancji prawidłowo przyjął wartość zakwestionowanych produktów, według stanu na dzień kontroli, tj. kwotę 27,60 zł (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 maja 2012 r. sygn. akt II GSK 684/11). W niniejszej sprawie, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł, która jest najniższą i zarazem najwyższą z możliwych, przewidzianych ustawowo.

Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, kary za naruszenie prawa żywnościowego powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej, a ponadto spełni swoją funkcję prewencyjną i represyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, przede wszystkim z uwagi na wykazane powyżej niedopełnienie obowiązków pod względem zapewnienia prawidłowego oznakowania przedmiotowych produktów oferowanych bez opakowań.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, było prawidłowe i zgodne z prawem. Tym samym, zawarty w odwołaniu wniosek strony o anulowanie wymierzonej jej kary pieniężnej oraz zamianę tej kary na pouczenie lub inny środek zapobiegawczy, należy uznać za niezasadny, zarówno w świetle ustaleń opisanej kontroli, jak i obowiązujących przepisów prawa dotyczących wymierzania kar pieniężnych na gruncie ustawy o jakości handlowej.

Zważywszy, że strona podniosła w odwołaniu, iż sklep przy ul. Noakowskiego 55/57 przynosi jej obecnie straty i powyższa kara narazi ją na utratę płynności finansowej w tym punkcie sprzedaży, a co za tym idzie nawet na jego likwidację i utratę miejsc pracy przez osoby w nim zatrudnione, Prezes UOKiK informuje, że przesłanka wielkości obrotów strony za rok 2014 (jako rok rozliczeniowy poprzedzający rok nałożenia kary) została wzięta pod uwagę przez organ pierwszej instancji przy ustalaniu wysokości kary, zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej (według informacji przekazanych przez stronę w drodze oświadczenia z dnia 11 marca 2015 r., złożonego w toku postępowania kontrolnego, jak również w piśmie z dnia 15 kwietnia 2015 r., przedłożonego w toku prowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania administracyjnego). Jednocześnie, trudno zgodzić się

z poglądem strony wyrażonym w odwołaniu, aby wymierzona jej kara pieniężna w wysokości 500 zł mogła wpłynąć na płynność finansową firmy, skoro wielkość obrotów osiągniętych przez stronę w roku 2014 przekroczyła [...] zł.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. Hanna Dębowska
ul. Wesola 5
87-800 Włocławek
2. Kujawsko-Pomorski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Bydgoszczy
3. a/a